

تحلیل احساس امنیت زنان در فضاهای عمومی با تأکید بر پارک‌های شهری، مطالعه موردی: تبریز

*علی آذر^۱، مهدیه محمدی بیرنگ^۲

۱. استادیار شهرسازی و معماری، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران.

۲. کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۲۰
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۴/۱۱

Analyzing Women's Sense of Security in Public Spaces with Emphasis on Urban Parks, Case Study: Tabriz

*Ali Azar¹, Mahdiyeh Mohammadi Birang²

1. Assistant Professor Department of Urban Planning and Architecture, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran.

2. M.A of Urban Planning, Marand Branch, Islamic Azad University, Marand, Iran.

Received: 10/06/2017

Accepted: 02/07/2018

Abstract

Today, the necessity and importance of dealing with women issue is due to the fact that women form half of the population of the cities, as a fact if the security of women is provided, the rate of women's use of public space in urban parks will increase. On the other hand, the lack of security and satisfaction with urban parks makes that women leave these spaces. The aim of this paper is to study the rate of security in different parks and the impact of physical-environmental facilities and public space services on the women's sense of security. The research method is descriptive-analytical and a questionnaire is used to collect the data. The statistical population involves all the women using the public spaces of Tabriz city and the sample size includes 320 women. The results of the study show that there is a significant difference between the senses of security in different parks. The results of Tukey test indicate that women's sense of security in a neighborhood and regional parks is significantly lower than the roadside, and outside of the city parks. Also, The Pearson correlation analysis also show that there is a significant positive relationship between women's sense of security and environmental quality ($p=0.001$, $r=0.43$). Other results indicate relatively good condition for women's security in the parks of Tabriz (mean=3.44; $Sig=0.001$).

Keywords

Feeling of security, urban security, public spaces, urban parks, Tabriz.

چکیده

ضرورت و اهمیت توجه به زنان بدین سبب است که امروزه نیمی از جمعیت شهرها را زنان تشکیل می‌دهند و در صورت تأمین امنیت آن‌ها، میزان استفاده زنان از فضای عمومی در پارک‌های شهری بیش تر خواهد شد. از سوی دیگر، عدم احساس امنیت و رضایت از پارک‌های شهری باعث می‌شود که زنان این‌گونه از فضاهای از ترک نمایند. هدف اصلی مقاله، بررسی میزان امنیت در انواع پارک‌ها و تأثیر امکانات فیزیکی و محیطی و امکانات و خدمات فضاهای عمومی در احساس امنیت زنان می‌باشد. روش تحقیق به صورت توصیفی و تحلیلی می‌باشد که از ابزار پرسشنامه برای تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده استفاده شده است. جامعه آماری شامل تمامی زنان استفاده کننده از پارک‌های شهر تبریز می‌باشد و میزان حجم نمونه ۳۲۰ نفر تعیین گردید. نتایج تحقیق نشان می‌دهد تفاوت معناداری از نظر احساس امنیت در انواع پارک‌ها وجود دارد. نتایج آزمون تمقیی توکی نشان می‌دهد که میزان احساس امنیت زنان در پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای بطور معنی داری پایین‌تر از پارک‌های حاشیه خیابان، شهری و فراشهری است. همچنین نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد میان کیفیت کالبدی و احساس امنیت زنان رابطه مشت معنی داری وجود دارد ($t=0.29$ و $p=0.001$). نتایج دیگر تحقیق بیانگر وضیعت نسبتاً مناسب امنیت زنان در پارک‌های شهر تبریز با میانگین ۳/۴۴ با سطح معنی داری آزمون ۱/۰۰ می‌باشد.

واژگان کلیدی

احساس امنیت، امنیت شهری، فضاهای عمومی، پارک‌های شهری، تبریز.

دائمی به ویژگی‌های کالبدی و اجتماعی فضا و ارزیابی مداوم از مفاهیم سرمایه اجتماعی و فیزیکی از فرایند برنامه‌ریزی و طراحی فضا دارند (Dame & Grant, 2002: 6). یکی از دلایل عدم احساس امنیت زنان در پارک‌های شهری، عدم وجود ناظر (مسئول فضای پارک) و فقدان نظارت طبیعی است. بر این اساس، اکثر زنان به استفاده از فضاهای قسمت مرکزی پارک‌ها متمایل هستند که تردد استفاده کنندگان از فضا و نظارت جمعی بر فضا در آن نواحی بیشتر است و قسمت‌های وسیعی از پارک عملاً از دسترس زنان خارج می‌باشد. زیرا زنان علاقه‌مند به استفاده از مناطقی می‌باشند که ناظر در آنجا حضور داشته باشد. احساس ناراحتی زنان به تفصیل بیشتر توسط برگس، هاریسون و لیمب¹ (۱۹۸۸)، در مطالعه‌ای که روی فضاهای باز گرینویچ انجام شده مورد بررسی قرار گرفته است (بیسر و هیگینز، ۱۳۹۱: ۲۳۸).

در اکثر مطالعات صورت گرفته شده امنیت شهری بیشتر بر روی مؤلفه‌های اجتماعی امنیت در قالب مطالعات اجتماعی تحقیق شده و تأثیر عوامل کالبدی در احساس امنیت در فضاهای شهری مغفول مانده است. جکوبز² (۱۳۹۳)، از جمله برنامه‌ریزان شهری است که متغیر احساس امنیت در فضای شهری را در کتاب مرگ و زندگی شهرهای آمریکایی را مورد مطالعه قرار داد. بر اساس نظر جکوبز هر چقدر میزان حضور مردم در فضای شهری بیشتر باشد به همان اندازه امنیت شهری به سبب نظارت جمعی ارتقاء می‌یابد.

کارمونا³ (۲۰۱۱)، در مقاله‌ای با عنوان "طبقه‌بندی فضاهای عمومی معاصر" ضمن دسته‌بندی فضاهای عمومی شهری به بررسی انواع فضاهای از جمله فضاهای جداسده، فضاهای ناتوان کننده، فضاهای سوم، فضاهای حیطه‌بندی و جدا شده به تأثیرات و نتایج مدیریت فضاهای عمومی شهری پرداخته است.

نیازی و فرشادفر (۱۳۹۲)، در مقاله "بررسی رابطه بین میزان اعتماد اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی در بین زنان تهران" به بررسی مؤلفه متغیرهای عوامل اجتماعی و ارتباط آن با میزان احساس امنیت اجتماعی در شهر تهران پرداخته است. نتایج این تحقیق رابطه معناداری را بین دو متغیر میزان اعتماد اجتماعی در بین زنان جنوب تهران نشان می‌دهد.

احمدی و کلدی (۱۳۹۱)، در مقاله "بررسی احساس امنیت اجتماعی زنان در شهر سنتنچ و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن" به بررسی عوامل تأثیر گذار در احساس امنیت زنان پرداخته است. یافته‌های توصیفی این تحقیق بیانگر احساس امنیت اجتماعی

مقدمه

فضاهای شهری، مکان‌هایی هستند که به عموم شهروندان تعلق دارند. همچنین، آن‌ها منحصر به جنبه کالبدی و فیزیکی نمی‌باشند و با حضور انسان و فعالیت معاشر می‌باشند. فضاهای عمومی شهری قدیمی دیرینه در تاریخ برنامه‌ریزی شهری دارند و در ادوار مختلف به اشکال گوناگون در شهرها حضور یافته و سبب شکل‌گیری بافت شهری در پیرامون و یا بر حول محور خود گردیده‌اند (کاشانی‌جو، ۱۳۸۸: ۹۶).

حضور مردم در فضاهای شهری، باعث افزایش تعاملات اجتماعی شهروندان و افزایش سرزنشگی و تعلق مکانی می‌گردد. ساکنین یک شهر، فضا را می‌سازند. مردم به جایی می‌روند که مردم وجود داشته باشد (Shaftoe, 2008: 15). فضاهای عمومی انواع متفاوتی دارند که شامل پارک‌های عمومی، میدان و پلازاها، فضاهی خاطره‌انگیز، مال‌ها، خیابان‌ها، فضاهای بازی، پارک راه‌ها، فضاهای بازی بین ساختمان‌ها می‌شوند (carmona, 2010: 166).

در برخی از کشورها، جرائم و خشونت‌های شهری، به سبب گسترش سلاح‌ها، سوء مصرف مواد و با بیکاری جوانان تشید گردیده است. لذا، زنان و کودکان بیشتر در معرض خطر قرار دارند (به ویژه زمانی که قصد استفاده از امکانات و خدمات شهری را دارند). همچنین، احساس ناامنی، فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. قابل ذکر است که بدون تلاش و برنامه‌ریزی برای حل مشکل ناامنی، چشم انداز توسعه پایدار بی‌معنی خواهد بود (<http://unhabitat.org/2017>).

امروزه بیش از نیمی از جمعیت جهان را زنان تشکیل می‌دهند. حضور زنان در انواع عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی در مقایسه با سال‌های اولیه قرن بیستم، رشدی چشمگیر داشته و حضور آنان در فضاهای شهری، امروزه به یک الزام تبدیل گردیده است. رعایت حقوق منشور شهری ایجاد می‌کند که زنان در جامعه و فضاهای شهری حضور یابند و آنان نیز همانند مردان، باید از شرایط برابر برای حضور در فضاهای زنان از فضاهای عمومی و پارک‌ها، بر هرگونه محدودیت در استفاده زنان از فضاهای عمومی و گذارد و میزان سرزنشگی و کیفیت زندگی و سلامت آنان تأثیر می‌گذارد و می‌تواند مانعی بر سر راه توسعه پایدار همه جانبه محسوب شود. از این رو امروزه، برنامه‌ریزی شهری در واکنش به رهیافت‌های گذشته، که در تعریف، تفسیر و اقدام برای برنامه‌ریزی، تجربه زنان در فضاهای عمومی را نادیده می‌گرفت، به شدت به ابعاد جنسیتی حساسیت نشان می‌دهد.

برنامه‌ریزی و طراحی پارک‌های امن برای زنان، نیاز به توجه

1. Burgess, Harrison and Limb

2. Jacobs

3. Carmona

حضور در فضاهای عمومی شهر بر اساس واقعیت‌ها می‌باشد. زنان به خوبی می‌دانند که در چه زمانی و از کدام فضای شهری استفاده کنند (وجود رابطه بین احساس ترس و تجربه خشونت). اگر زنان به خاطر ترس نتوانند از فضای عمومی خاص (مانند پارک‌ها) استفاده کنند، این نوع از فضاهای برای تمامی افراد از لحاظ امنیتی روز به روز کاهش می‌یابد. بر این اساس، تحقق حقوق شهری و عدالت اجتماعی، مهیا شدن زمینه توسعه پایدار شهر (از لحاظ مؤلفه اجتماعی و فرهنگی)، ارتقاء کیفیت محیطی پارک‌ها، زندگی اجتماعی شهری و کاهش ترس و قربانی شدن زنان از مواردی می‌باشد که ضرورت تأمین امنیت پارک‌ها برای استفاده زنان از این فضاهای شهری را آشکار می‌سازد (Dame & Grant, 2002:51).

در جامعه معاصر شهرنشینی، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، با افزایش سطح جرم و جنایت، خشونت و بی‌قانونی نیز تشدید شده است. مطالعات جهانی نشان می‌دهد که در کشورهای در حال توسعه، ۶۰ درصد از ساکنان شهری حداقل در طول پنج سال گذشته جزو قربانیان جرم و جنایت قرار گرفته شدند. خشونت روز افزون و احساس نالمتی که ساکنان شهرها با آن مواجه هستند نیز به عنوان یکی از چالش‌های عمدۀ شهرنشینی در سراسر جهان محسوب می‌شود.

شهر به عنوان یک فضای مشخص و متمایز از سایر فضاهای از ترکیب هویت‌های مستقل پیچیده تشکیل یافته است (Graham & Marvin, 2001:23). امروزه، در تمامی شهرهای جهان به ویژه کلان‌شهرها، افزایش نرخ جرم و جنایت نگران کننده است و به یکی از دغدغه‌های مهم شهری‌دان، نهادها، رهبران و مقامات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جوامع تبدیل شده است. معیارها و استانداردهای گوناگونی بر اساس ایده‌آل‌های فرهنگی و اقليمی هر کشور برای زندگی شهری وجود دارد.

پژوهشگرها در یک چارچوب واقع بینانه، امنیت را در کلمات سیاسی و انتظامی تعریف کردند و به طور کلی بیشتر آن را به معنی حمایت از ارزش‌ها و مقابله با خطرها و دشمن می‌دانند (Brownlow, 2005:586). امنیت به عنوان یکی حق بنيادین و پیش نیازی برای ابقاء و ارتقاء رفاه و سلامت مردم و یکی از ابعاد اصلی در بحث شهری‌دانی است. براساس تئوری نیازها در هرم مازلو (۱۹۶۸)، امنیت یکی از نیازهای ضروری و بنيادی برای تعالی انسان تلقی می‌شود (باکزاد و بزرگ، ۱۳۹۴: ۱۶). امروزه افزایش جرم به ویژه در کلان‌شهرها نگران کننده است و به یکی از دغدغه‌های اصلی مدیران شهری و شهری‌دان تبدیل شده است (پورمحمدی و همکاران، ۱۳۸۹: ۸). امنیت از شاخص‌های

متوسط در بین زنان شهر سنتдж است و یافته‌های تحلیل حاکی از روابط معنادار بین امنیت محل سکونت و حمایت اجتماعی با احساس امنیت اجتماعی زنان می‌باشد.

دیانت (۱۳۹۱)، نیز در پایان نامه کارشناسی ارشد تحت عنوان "بررسی احساس امنیت زنان در فضاهای عمومی مطالعه موردی: زنان ساکن در محلات مجاور با پارک آزادی شهر شیراز" به این نتیجه دست یافته است که با افزایش سن، میزان احساس امنیت زنان افزایش می‌یابد و زنان متاهل و شاغل احساس امنیت بیشتری در فضاهای عمومی مثل پارک دارند.

با توجه به بررسی مطالعه‌های صورت گرفته شده، هدف اصلی مقاله حاضر سنجش میزان امنیت شهری در پارک‌های شهر تبریز و میزان احساس امنیت در انواع پارک‌های شهر تبریز (به عنوان یکی از مهم‌ترین فضاهای عمومی شهری) و تأثیر عوامل کالبدی و فیزیکی در میزان امنیت زنان می‌باشد. براساس اهداف تحقیق، سوال‌های اصلی این پژوهش عبارت است از چگونه می‌توان احساس امنیت زنان را در پارک‌ها افزایش داد؟ آیا زنان در فضای پارک‌ها احساس امنیت می‌کنند؟ آیا بین مؤلفه کیفیت فیزیکی و کالبدی پارک‌ها و احساس امنیت زنان رابطه وجود دارد؟ آیا میزان احساس امنیت زنان در انواع مقیاس‌های مختلف پارک متفاوت است؟ زنان در بدو ورود به فضای پارک، چه نوع جرائمی را احساس می‌کنند؟ آیا طراحی محیطی و نظارت جمعی بر فضای پارک، در میزان امنیت زنان مؤثر است؟

مبانی نظری

فضاهای عمومی، فضاهای اجتماعی هستند که عموماً باز و در دسترس همه شهری‌دان هستند. خیابان‌ها، میدان‌ها، پارک‌ها و سواحل از جمله مهم‌ترین فضاهای عمومی شهری محسوب می‌شوند. بعضی از فضاهای اجتماعی امنیت پارک‌ها، فضای عمومی نیز نامیده می‌شوند و برخی از فضاهای اجتماعی امنیت کافی‌شانه، پاسازهای بزرگ تجاری و فضاهای مجازی به صورت شخصی اداره می‌شوند و جزو فضاهای نیمه خصوصی هستند. فضاهای عمومی شهری، جامعه را و جامعه نیز فضاهای عمومی شهری را شکل می‌دهد. روابط قدرت، اولویت‌ها و مخاطرات بین آن‌ها نیز بدین صورت است (کارمونا، ۱۳۹۴: ۵۷). قلمرو فضای عمومی که تحت عنوان بستری برای زندگی عموم مردم تعریف می‌شود. در واقع فضای عمومی مکانی خنثی برای تعامل اجتماعی، مشارکت و برقراری ارتباط با دیگران است (همان: ۲۱۹).

فضاهای شهری منعکس کننده روابط قدرت می‌باشند که رفتارها و تفاوت‌های زن و مرد آن جامعه را بیان می‌کنند. ترس زنان از

به طور سنتی تأکید در روانشناسی محیطی بر این بوده است که چگونه رفتار، احساسات و حس امنیت و تندرستی انسان تحت تأثیر محیط فیزیکی قرار می‌گیرد. مطالعات اولیه مباحث روانشناسی محیطی بر این تأکید داشتند که چگونه محیط‌های ساختمانی به ازدحام یا به قول میلگرام^۱ (۱۹۷۰)، به «اصafe بار حسی» منجر می‌شوند.

در سال‌های اخیر، موضوعات مورد مطالعه روانشناسی محیطی، به شکل قابل ملاحظه‌ای با تأکید بیشتر بر چگونگی تأثیر محیط‌های طبیعی بر انسان، و تأثیرات انسان‌ها بر محیط فیزیکی و تعاملات آن‌ها با خطرات محیط انسان ساخت و محیط طبیعی گسترش یافته است (تی مک اندره، ۲۰۱۳۹۴). احساس و ادراک محیط (ادراک نتیجه تصفیه پردازش اطلاعات دریافت شده توسط فرد می‌باشد)، تابع متغیرهای متفاوتی چون تجربیات ذهنی، فرهنگ، مقیاس، خوانایی و شرایط طبیعی حاکم بر فضا است. در این میان اندازه فضا و شفافیت و وضوح بودن فضا، تأثیر زیادی در ادراک کلیت فضا و احساس امنیت دارند. تصویر ذهنی و راحتی محیط، ارتباطات و دسترسی‌ها، فعالیت و کاربری‌های داخل پارک و روابط اجتماعی از جمله عوامل موثر در موقوفیت این‌گونه از فضاهای شهری است (کارمونا و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۹۵).

محدوده مورد مطالعه

شهر تبریز به عنوان بزرگترین متروپل شمال غرب ایران با وسعتی حدود ۲۵ هزار هکتار در موقعیت جغرافیایی ۳۶°، ۱۱°، ۲۳° طول شرقی و ۳۸°، ۹°، ۱° عرض شمالی با ارتفاع متوسط ۱۳۴۰ متر در جلگه‌ی تبریز قرار دارد. طبق آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن، جمعیت منطقه شهری تبریز ۲ میلیون نفر بوده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵). به احتمال قوی مارکوپولو نام شهر را از زبان ساکنان آن توریس یا توریز شنیده، زیرا ابوالفاء نیز که معاصر وی بوده مذکور می‌شود «تبریز مشهورترین شهر آذربایجان است و عامه آن را توریز گویند». بی‌شک یکی از دوران مهم در تاریخ شهر کهن تبریز، دوره‌ی ایلخانان است. در قرن ۱۵ میلادی (قرن نهم هجری)، «کلاویجو، در تشریفات خود ذکر کرده است «توریس»^۲ [تبریز] دارای ۲۰۰۰۰ خانه مسکونی بوده و سابقاً جمعیت بیشتری داشته و تجارت آن فوق العاده زیاد بوده است (گابریل، ۱۳۴۸: ۷۰).

کیفی زندگی در شهرها می‌باشد. فقدان امنیت در فضاهای مسکونی شهری می‌تواند آسیب‌های اجتماعی جدی را ایجاد نماید. از آنجا که فضاهای شهری امروزی، یکی از عواملی است برای وقوع ناهنجاری‌های شهری و در نتیجه عدم وقوع امنیت در شهر، لذا بررسی جنبه‌های کیفی و کمی امنیت، چه از لحاظ کالبدی و چه از لحاظ اجتماعی در داخل هر یک از فضاهای شهری امری ضروری است (قرایی، ۱۳۸۹: ۱۸).

یکی از تئوری‌های مطرح شده در بحث امنیت شهری، نظریه «فضای قابل دفاع»^۳ می‌باشد. این نظریه در سال ۱۹۷۲، توسط اسکار نیومن بیان گردید. اصول و مبانی فضای قابل دفاع با هدف اصلاح شرایط کالبدی یک محله شکل گرفته است. محله‌ای که ساکنان آن قادر باشند محیط اطراف خانه‌های خود را کنترل کنند. اصول فضای قابل دفاع بر مشارکت و خودبیار مردم تکیه دارد. براساس این نظریه، فقدان چهار عنصر از عوامل ایجاد فضاهای غیرقابل دفاع (مستعد جرم) هستند که شامل ایجاد حس قلمرو و مالکیت در فضای قابل دفاع، افزایش نظارت طبیعی که به ساکنان اجازه می‌دهد افراد را شناسایی کنند و به وقایع قلمرو خود آگاه باشند، خلق تصویری امن از محیط اطراف که ساکنان آن را می‌شناسند و از آن مراقبت می‌کنند و در نهایت همسایه‌ها باید بخشی از ناحیه امن و بزرگتری باشند که از آن در برابر خطرات حفاظت می‌کنند و بالطبع محله خود را نیز حفاظت می‌نمایند (Coupland, 1997: 149).

رویکرد دیگری در زمینه طراحی دردهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ با عنوان CITED^۴ (جلوگیری از جرم از طریق طراحی محیطی) مطرح شده است. این ایده بر اساس نظریات نیومن (۱۹۷۲) و ری جفری (۱۹۷۱) انتشار یافت. این نظریه در سال‌های اخیر به عنوان رویکردی فیزیکی-اجتماعی در جرم شناسی و برنامه‌ریزی شهری پدیدار شد و این ایده فضای قابل دفاع نیومن را پالایش کرد و بیشتر به یک رویکرد اجتماعی و کلی نگر نزدیک‌تر شد (Cozens, 2002: 132). بنابراین، کارایی معیارهای محیطی و طراحی فیزیکی به عنوان وسیله‌ای برای کاهش جرائم و کاستن احساس عدم امنیت با محیط اجتماعی در هم تبادل است (برتاو، ۱۳۹۱: ۱۱۶).

با توجه به تأثیر شرایط محیطی بر نوع بروز رفتار و احساس امنیت در فضاهای عمومی، در این پژوهش از نظریه روانشناسی محیطی به عنوان تئوری هدایت‌گر تحقیق استفاده شده است. این رویکرد به بررسی تعاملات و روابط میان مردم و محیط اطراف آن‌ها می‌پردازد.

6. Milgram

7. Sensory over load

4. Defensible Space

5. crime prevention through environmental design

با توسعه فیزیکی شهر و با توجه به نیاز ساکنین مناطق رشدیه و باغ میشه احداث گردیده است. این پارک با مساحت ۱۱ هکتار در منطقه ۲ شهرداری قرار دارد. امکانات داخل پارک وسایل ورزشی و بوته می‌باشد و علی‌رغم قرارگیری در کنار شریانی‌های درجه ۱ شهر، استقبال زیادی از این پارک نمی‌شود.

پارک شقایق(ناحیه‌ای)

پارک شقایق در منطقه ۱ شهری و در داخل محلات حاشیه‌نشین (انتهای خیابان سریاز شهید) قرار گرفته و مساحت آن ۲/۱ هکتار است. با توجه به قرارگیری پارک در داخل توده‌های ساختمانی و پایین بودن نفوذپذیری و دسترسی، در مقایسه با جمعیت بالای منطقه، استفاده کنندگان آن زیاد نیست. پوشش عملکردی این پارک یک کیلومتر می‌باشد.

پارک رسالت (محله‌ای)

پارک محله‌ای رسالت در غرب تبریز و در بافت نسبتاً جدید و طراحی شده قرار دارد. مساحت آن برابر ۸۶۰۰ مترمربع می‌باشد و از نفوذپذیری بالایی برخوردار می‌باشد. این پارک غیر از وسایل بازی برای کودکان، فاقد امکانات و خدمات است، لذا در اکثر اوقات روز خلوت می‌باشد.

پارک‌های حاشیه‌ای (نواری)

پارک‌های حاشیه خیابان ۲۹ بهمن از نوع پارک‌های نواری شکل می‌باشند که بصورت پراکنده در اطراف خیابان اصلی شهری قرار گرفته شدنده. همچین، از جانب عابران، برای رفع خستگی و تمدد اعصاب استفاده می‌شود. پارک‌های حاشیه‌ای (نواری) در محدوده سهراهی ولی عصر(عج) تا فلکه دانشگاه قرار گرفتند. محدوده‌های مورد مطالعه در شکل ۱ و ارتباط پارک‌های مورد مطالعه با سایر کاربری‌های شهری در شکل ۲، نشان داده شده است.

پارک‌های مورد مطالعه تحقیق شامل پارک‌های زیر است:

پارک ائل گولی (فرا شهری)

این پارک با مساحت ۹۵ هکتار در قسمت جنوب شرق شهر و در منطقه ۱ شهری واقع شده و در دوره آق قویونلوها ایجاد شده و در دوره صفویان گسترش یافته‌است. عملکرد این مکان، فرا شهری بوده و یکی از مهم‌ترین مکان‌های گردشگری طبیعی شهر تبریز می‌باشد. در داخل این پارک، کارکردهای گردشگری مانند مراکز ورزشی، تفریحی، اقامتی، پذیرایی و پارکینگ ایجاد شده است.

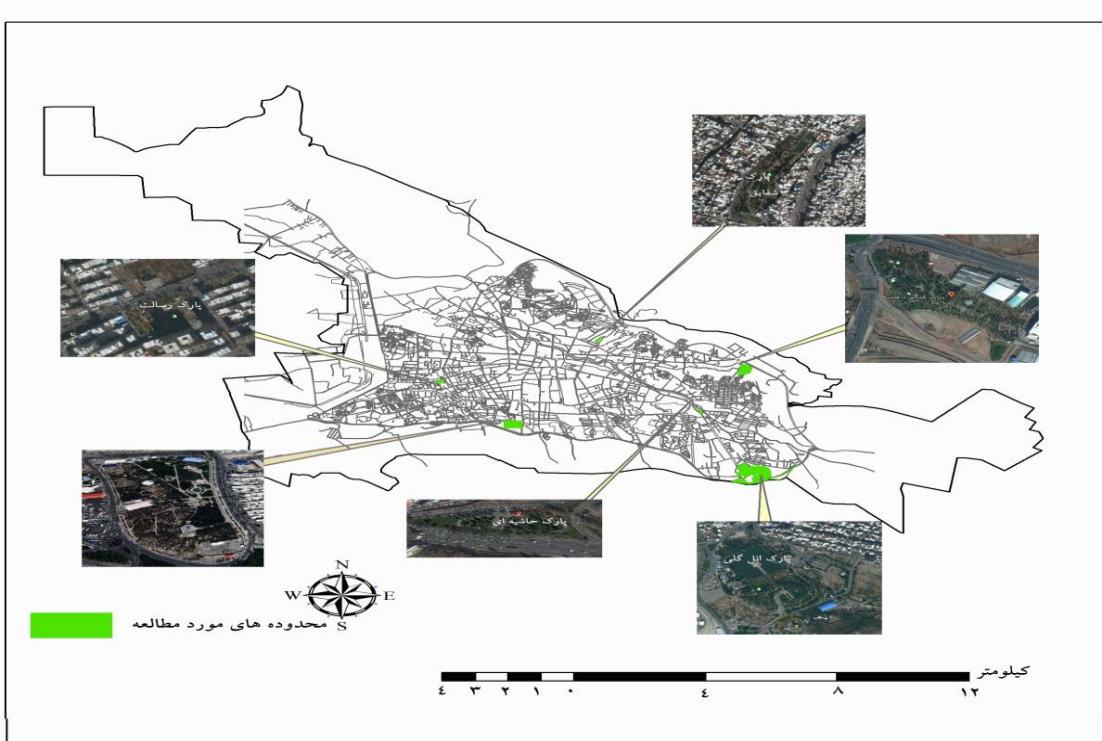
عملکرد چندگانه آن باعث موفقیت این فضای عمومی نسبت به سایر پارک‌های شهر شده است و حضور پذیری مردم را در این پارک حتی در ایام سرد سال را بیشتر کرده است. عمارت کلاه فرنگی هشت ضلعی موجود در مرکز دریاچه ائل گولی که به عمارت ائل گولی شهرت دارد، امروزه بصورت یک تالار پذیرایی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

پارک مشروطه (شهری)

این پارک با مساحت ۱۲،۶ هکتار در جنوب شهر تبریز و در نزدیک ترمینال بزرگ شهر قرار دارد. ولیکن به دلیل اختلاف سطح ارتفاعی و عدم دسترسی از داخل ترمینال، مسافران ورودی به شهر، کمتر از این پارک استفاده می‌کنند. امکانات چندان زیادی در داخل آن وجود ندارد و پارک در اکثر قسمت‌ها از طریق فنس و دیوار از سایر قسمت‌های شهر جدا گردیده است. ناشی از مرکزیت پارک و طراحی نامناسب سیرکولاسیون‌ها از دلایل دیگر استقبال کمتر شهروندان از این پارک می‌باشد.

پارک باغ میشه(منطقه‌ای)

پارک باغ میشه در شمال شرق تبریز قرار دارد و همزمان

شکل ۱. محدوده های مورد مطالعه (شهر تبریز)

شکل ۲. ارتباط پارک های مورد مطالعه با سایر کاربری های شهری

عملیات میدانی (مشاهده) با استفاده از ابزار مصاحبه، پرسشنامه و بهره‌گیری از اسناد و مدارک موجود می‌باشد. جامعه آماری شامل تمام زنانی می‌شود که از پارک‌های شهر تبریز استفاده می‌کنند.

روش انجام پژوهش
تحقیق حاضر از نوع کاربردی - توسعه‌ای می‌باشد و روش بررسی آن توصیفی - تحلیلی است. همچنین، شالوده مطالعه مبتنی بر

طراحی فضا در قالب طیف لیکرت استفاده شده است. اعتبار طراحی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ با ۰.۸۲ مورد تایید قرار گرفت.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این قسمت، اطلاعات گردآوری شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تحلیل‌ها در دو قسمت آمار توصیفی و آمار انجام شد. در قسمت آمار توصیفی، توصیفی کلی از متغیرهای تحقیق انجام گرفته و در قسمت آمار استباطی، ابتدا توزیع نمرات متغیرها بررسی شده و پس از آن آزمون فرضیات تحقیق آورده شده است.

آمار توصیفی

از کل آمار پاسخ‌گویان ۴۴/۴ درصد مجرد، ۴۵/۳ درصد متاهل و ۱۰/۳ درصد مطلقه هستند که از این میان از نظر تحصیلات ۱۴/۱ درصد زیردیپلم، ۲۸/۸ دیپلم، ۴۰/۳ درصد لیسانس، ۱۵/۶ درصد فوق لیسانس و ۱/۳ درصد دکتری می‌باشند. همچنین، از نظر وضعیت فعالیت اقتصادی ۲۷/۵ درصد شاغل، ۱۱/۹ درصد بیکار، ۲۷/۵ درصد محصل/دانشجو، ۶/۹ درصد دارای درآمد بدون کار، ۲۰/۹ درصد خانه‌دار و ۵/۳ درصد گرینه سایر موارد را انتخاب کرده بودند. در جدول ۱ برای متغیر سن، میانگین، انحراف معیار، چولگی، کشیدگی، مینیمم و ماکریمم محاسبه شده است. میانگین سن جواب دهنده‌گان برابر ۳۶/۷۴ سال، کمترین مقدار برابر ۱۵ و بیشترین مقدار برابر ۷۳ سال می‌باشد.

جدول ۱. جدول شاخص‌های توصیفی سن

سن	تعداد	شاخص	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	مینیمم	ماکریمم
۳۶/۷۴	۳۲۰		۱۵/۰۶	.۵۰/۱۵	.۵۰/.۷۱	-۰/۷۱	۱۵	۷۳

توزیع فراوانی احساس نوع جرم در ورود به فضا

برای متغیر احساس نوع جرم در ورود به فضا، فراوانی آن محاسبه شده است. از کل نمونه مورد بررسی، ۵ درصد خشونت جنسی، ۱۳/۱ درصد کیف قابی، ۲۴/۱ درصد دعوا و درگیری، ۱/۶ درصد قتل و ۴/۴ درصد سایر جرایم را در ورود به فضا احساس می‌کنند. ۵۱/۹ درصد احساس جرم نمی‌کنند. جدول ۲، فراوانی احساس نوع جرم در ورود به فضا نشان می‌دهد.

بر اساس نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای و با استفاده از فرمول کوکران، حجم نمونه ۳۲۰ نفر می‌باشد. اطلاعات جمع‌آوری شده توسط نرم Spss در قالب آمار توصیفی و آمار استباطی مانند آزمون همبستگی پیرسون و آنالیز واریانس یک‌طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. همچنین، از آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه نتایج زوجی احساس امنیت در انواع پارک‌های شهری استفاده شد.

مؤلفه و شاخص‌های ارزیابی امنیت زنان از نتایج مطالعات قبلی دیراره امنیت زنان در پارک‌های شهری (پژوهش‌های داخلی و خارجی) از جمله تئوری نظارت جمعی بر فضا جین جیکوبز(۱۹۶۱)، نظریه فضای قابل دفاع اسکار نیمن(۱۹۷۲) و نظریه پنجره‌های شکسته جیمز ویلسون(۱۹۸۲) استخراج شده است.

برای سنجش مؤلفه کیفیت دید در پارک‌های شهر تبریز از ۱۰ گویه شامل روشانی در طول شب، وضعیت نگهداری لامپ‌ها، تشخیص چهره افراد از فاصله ۲۵ متری، مکان قرار گیری لامپ‌ها، کیفیت روشانی معابر،وضوح بودن مسیر حرکتی، قابل مشاهده بودن تردد سایر افراد، وجود کنجکها، امکان پیش‌بینی مسیر حرکتی، امکان دور شدن از محل خطر و فرار به مکان امن، شنیدن صدا در موقع خطر و برای مؤلفه کیفیت کالبدی از ۱۲ گویه شامل وضعیت مبلمان، وجود تابلوهای اعلان خطر، گم نشدن در فضاء، تردد وسایل نقلیه، چشم انداز، وجود إلمان و بنای‌های شاخص، کاربری مختلط، بهداشت محیط، آلودگی صوتی، آلودگی بصری، نورپردازی، کیفیت

توزیع فراوانی هدف از تردد

برای متغیر هدف از تردد در فضای پارک، فراوانی و درصد مطرح شده است. از کل نمونه مورد بررسی، هدف از تردد ۲۱/۳ درصد خرید، ۱۰/۳ درصد کار اداری، ۲۲/۸ درصد ملاقات با خانواده و دوستان، ۳۴/۴ درصد اوقات فراغت، ۱/۳ درصد بهداشتی، ۵/۶ درصد تحصیلات و ۴/۴ درصد سایر می‌باشد.

جدول ۲. توزیع فراوانی احساس نوع جرم در ورود به فضا

احساس نوع جرم در ورود به فضا	خشونت جنسی	کیف قابی	دعوا و درگیری	قتل	هیچ نوع	سایر	کل	فراوانی	درصد	درصد تجمعی	ماکریمم
								۱۶	۵	۵	۵
								۳۶	۱۳/۱	۱۳/۱	۱۸/۱
								۷۷	۲۴/۱	۲۴/۱	۴۲/۲
								۵	۱/۶	۱/۶	۴۶/۸
								۱۶۶	۵۱/۸	۵۱/۸	۹۵/۷
								۱۴	۴/۴	۴/۴	۱۰۰/۰
								۳۲۰	۱۰۰/۰	-	-

شاخص‌های توصیفی احساس امنیت

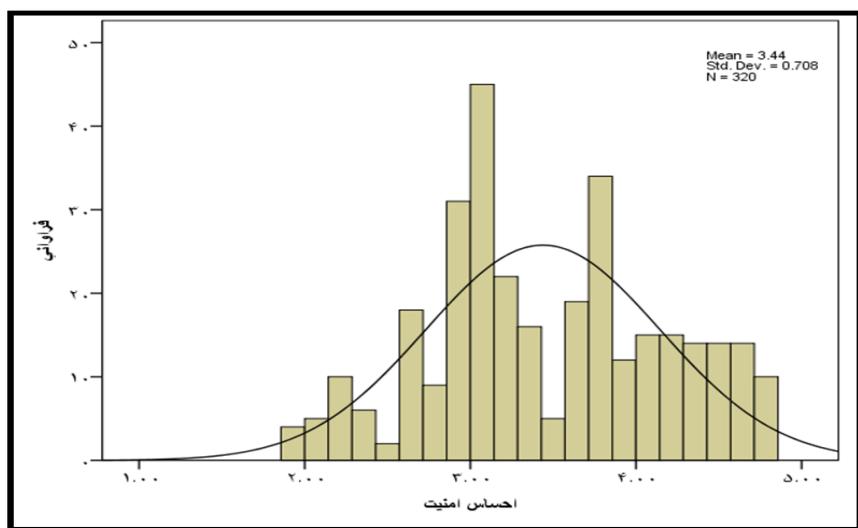
برای متغیر احساس امنیت، میانگین، انحراف معیار، چولگی، کشیدگی، مینیمم و ماکزیمم محاسبه شد و هیستوگرام آن رسم گردید. نمرات در بازه ۱ تا ۵ قابل تغییر هستند. میانگین برابر $۳/۴۴$ کمترین مقدار برابر $۱/۸۶$ و بیشترین مقدار برابر $۴/۷۹$ است (جدول ۳ و نمودار ۱).

توزیع فراوانی میزان کلی احساس امنیت

فراوانی و درصد متغیر احساس امنیت محاسبه شده و نمودار ستونی آن (نمودار ۱) ترسیم گردید. میزان احساس امنیت در پارک‌های مورد بررسی ۲۰ درصد خیلی زیاد $۳/۸/۸$ درصد زیاد، $۳/۸/۱$ درصد متوسط، $۷/۲$ درصد کم و $۰/۹$ درصد خیلی کم بوده است.

جدول ۳. جدول شاخص‌های توصیفی احساس امنیت

ماکزیمم	مینیمم	کشیدگی	چولگی	انحراف معیار	میانگین	تعداد	مؤلفه
۴/۷۹	۱/۸۶	-۰/۷۶	۰/۰۳	۰/۷۱	۳/۴۴	۳۲۰	امنیت

نمودار ۱. هیستوگرام میزان احساس امنیت زنان در پارک‌های شهر تبریز

شاخص‌های توصیفی کیفیت محیطی

بیشترین مقدار برابر $۴/۸۲$ می‌باشد. میانگین کیفیت کالبدی برابر $۳/۳۵$ ، کمترین مقدار برابر ۲ و بیشترین مقدار برابر $۴/۵۰$ است. جدول ۴، شاخص‌های توصیفی کیفیت محیطی آورده را نشان می‌دهد.

شاخص کیفیت محیطی پارک‌ها از دو مؤلفه اصلی کیفیت کالبدی و کیفیت دید تشکیل یافته است. نمرات در بازه ۱ تا ۵ قابل تغییر هستند. میانگین شاخص توصیفی کیفیت محیطی برابر $۳/۴۴$ ، کمترین مقدار برابر $۲/۳۰$ و بیشترین مقدار برابر $۴/۵۲$ است. میانگین کیفیت دید برابر $۳/۵۴$ ، کمترین مقدار برابر ۲ و

جدول ۴. شاخص‌های توصیفی کیفیت محیطی

ماکزیمم	مینیمم	کشیدگی	چولگی	انحراف معیار	میانگین	تعداد	مؤلفه
۴/۵۲	۲/۳۰	۰/۵۷	-۰/۳۳	۰/۴۳	۳/۴۴	۳۲۰	کیفیت محیطی
۴/۸۲	۲/۰۰	۰/۷۵	-۰/۵۶	۰/۵۴	۳/۵۴	۳۲۰	کیفیت دید
۴/۵۰	۲/۰۰	۰/۵۶	-۰/۲۵	۰/۴۱	۳/۳۵	۳۲۰	کیفیت کالبدی

آمار استنباطی بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها

توزیع متغیر مورد نظر نرمال می‌باشد. با توجه به سطوح معنی‌داری به دست آمده نیز می‌توان چنین نتیجه گرفت که تمام متغیرها دارای توزیع نرمال می‌باشند (سطح معنی‌داری بزرگتر از 0.05). جدول ۵ نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف را نشان می‌دهد.

جدول ۵. نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف

مؤلفه	تعداد	آماره Z کولموگروف-اسمیرنوف	سطح معنی‌داری
احساس امنیت	۳۲۰	-۰.۸۶	.۰۸۶
کیفیت محیطی	۳۲۰	-۰.۸۱	.۰۸۱
کیفیت دید	۳۲۰	-۰.۶۸	.۰۶۸
کیفیت کالبدی	۳۲۰	-۰.۷۷	.۰۷۷

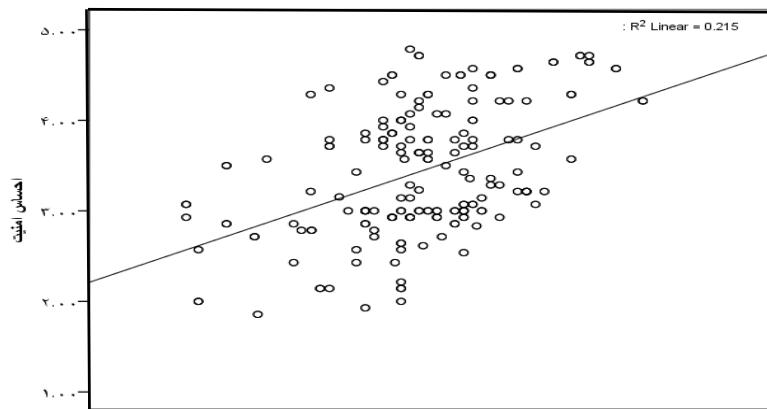
کیفیت محیطی و احساس امنیت زنان

کیفیت دید و احساس امنیت زنان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($p=0.001$ و $t=0.423$). همچنین بین کیفیت کالبدی و احساس امنیت زنان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($p=0.001$ و $t=0.43$). در جدول ۶ آزمون همبستگی پیرسون برای سنجش و ارزیابی کیفیت محیطی و احساس امنیت نشان داده شده است. همچنین نمودار ۲ همبستگی بین مؤلفه کیفیت محیطی (متغیر مستقل) و احساس امنیت (متغیر وابسته) را بازگو می‌کند.

به منظور سنجش ارتباط بین کیفیت محیطی و احساس امنیت زنان از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. میزان آن برابر 0.463 می‌باشد و سطح معنی‌داری آزمون 0.001 است. با توجه به این که سطح معنی‌داری آزمون پیرسون کمتر از 0.05 می‌باشد می‌توان بیان نمود بین کیفیت محیطی و احساس امنیت زنان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد. همچنین، نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد بین

جدول ۶. آزمون همبستگی پیرسون برای کیفیت محیطی و احساس امنیت

مؤلفه	تعداد	همبستگی	کیفیت محیطی	کیفیت دید	کیفیت کالبدی
احساس امنیت		ضریب همبستگی	**/۰۴۳	**/۰۴۳	**/۰۴۳
		سطح معنی‌داری	.۰۰۰	.۰۰۰	.۰۰۰
	۳۲۰	تعداد	۳۲۰	۳۲۰	۳۲۰

نمودار ۲. همبستگی بین مؤلفه کیفیت محیطی (متغیر مستقل) و احساس امنیت (متغیر وابسته)

بررسی امکانات و خدمات پارک

۳/۵۹، کمترین مقدار برابر ۲ و بیشترین مقدار برابر ۵ می‌باشد. میانگین خدمات پلیسی برابر ۳/۵۲، کمترین مقدار برابر ۲ و بیشترین مقدار برابر ۴/۸۸ است (جدول ۷)

برای متغیر امکانات و خدمات پارک، میانگین، انحراف معیار، چولگی، کشیدگی، مینیمم و ماکزیمم محاسبه و هیستوگرام آن رسم شد. میانگین امکانات برابر ۳/۵۵، کمترین مقدار برابر ۲/۳۱ و بیشترین مقدار برابر ۴/۸۵ است. میانگین امکانات عمومی برابر

جدول ۷. شاخص‌های توصیفی امکانات

شاخص	تعداد	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	مینیمم	ماکزیمم
امکانات	۳۲۰	۳/۵۵	.۵۸		-.۴۴	۲/۳۱	۴/۸۵
امکانات عمومی	۳۲۰	۳/۵۹	.۶۶	-.۳۲	-.۳۲	۲/۰۰	۵/۰۰
خدمات پلیسی	۳۲۰	۳/۵۲	.۶۲	/.۰۳	-.۴۵	۲/۰۰	۴/۸۸

زنان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($t=0/001$ و $p=0/29$). در جدول ۸ آزمون همبستگی پیرسون برای امکانات و احساس امنیت نشان داده شده است.

نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد بین امکانات عمومی و احساس امنیت زنان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($t=0/001$ و $p=0/29$). بین خدمات پلیسی و احساس امنیت

جدول ۸. آزمون همبستگی پیرسون برای امکانات و احساس امنیت

احساس امنیت	ضریب همبستگی	سطح معنی‌داری	تعداد	امکانات	امکانات عمومی	خدمات پلیسی
	**/۰۹۱	**/۰۹۳	**/۰۰	۳۲۰	۳۲۰	۳۲۰

نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان می‌دهد که میزان احساس امنیت زنان در پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای به طور معنی‌داری پایین‌تر از پارک‌های حاشیه خیابان، شهری و فراشهری است. همچنین، میزان احساس امنیت زنان در پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای تفاوت معنی‌داری ندارد. میزان احساس امنیت زنان در پارک‌های حاشیه خیابان‌ها، شهری و فراشهری تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشته است (جدول ۱۰).

تأثیر اندازه و مقیاس پارک در احساس امنیت زنان

برای سنجش تغییر میزان احساس امنیت زنان در انواع مقیاس‌های پارک از آنالیز واریانس یک‌طرفه استفاده شد. سطح معنی‌داری آنالیز واریانس برابر ۰/۰۰۱ است. با توجه به کوچکتر بودن سطح معنی‌داری آنالیز واریانس از ۰/۰۵، می‌توان چنین نتیجه گرفت که میزان احساس امنیت زنان در انواع مختلف مقیاس‌های پارک تفاوت معنی‌داری دارد. جدول ۹ نتایج آنالیز واریانس برای مقایسه احساس امنیت در انواع پارک را نشان می‌دهد.

جدول ۹. نتایج آنالیز واریانس برای مقایسه احساس امنیت در انواع پارک

انواع پارک	تعداد	میانگین	انحراف معیار	F مقدار	سطح معنی‌داری
فراسهری	۶۰	۳/۷۵	.۹۶	۱۶/۶۲۷	۰/۰۰
	۴۲	۳/۶۶	.۸۰		
	۴۰	۳/۰۶	.۵۳		
	۶۰	۲/۹۸	.۱۶		
	۱۱۸	۳/۵۶	.۵۸		
ناحیه‌ای					
محله‌ای					
حاشیه خیابان					

و سطح معنی‌داری آزمون ۰/۰۰۱ است. با توجه به اینکه سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ است و از طرفی چون میانگین بیشتر از ۳ است نتیجه گرفته می‌شود که میزان احساس امنیت زنان به طور معنی‌داری بالاتر از حد متوسط می‌باشد. به عبارت دیگر،

جهت ارزیابی احساس امنیت زنان در پارک‌های شهر تبریز از آزمون t تک نمونه‌ای استفاده گردیده است. نمرات بین ۱ تا ۵ می‌باشند. مقدار آزمون برابر ۳ (میزان متوسط متغیر) در نظر گرفته شده است. میانگین متغیر میزان احساس امنیت برابر ۳/۴۴

بررسی میزان احساس امنیت آورده شده است.

میزان احساس امنیت زنان در پارک‌های شهر تبریز در وضعیت مطلوبی قرار دارد. در جدول ۱۱ نتایج آزمون t تک نمونه‌ای برای

جدول ۱۰. نتایج آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه زوجی احساس امنیت در پارک‌ها

(I) انواع بارک	(J) انواع بارک	میانگین اختلاف (I-J)	خطای معیار اختلاف	سطح معنی‌داری
فراشهری	شهری	.۰۹۰۷۵	.۱۳۰۲۵	.۹۵۷
	ناحیه‌ای	.۶۸۵۱۶*	.۱۳۲۱۵	.۰۰۰
	محله‌ای	.۷۷۱۴۳*	.۱۱۸۲۰	.۰۰۰
	حاشیه خیابان	.۱۹۰۴۰	.۱۰۲۶۵	.۳۴۴
شهری	ناحیه‌ای	.۵۹۴۴۲*	.۱۴۳۰۳	.۰۰۰
	محله‌ای	.۶۸۰۶۸*	.۱۴۰۲۵	.۰۰۰
	حاشیه خیابان	.۰۹۹۶۵	.۱۱۶۳۲	.۹۱۲
	محله‌ای	.۰۰۸۶۲۶	.۱۳۲۱۵	.۹۶۶
ناحیه‌ای	حاشیه خیابان	-.۴۹۴۷۷*	.۱۱۸۴۲	.۰۰۰
	حاشیه خیابان	-.۵۸۱۰۳*	.۱۰۲۶۵	.۰۰۰

جدول ۱۱. نتایج آزمون t تک نمونه‌ای برای بررسی میزان احساس امنیت

متغیر	مقدار آزمون $t = ۳$						
	تعداد	میانگین	انحراف معیار	t	درجه آزادی	سطح معنی‌داری	میانگین اختلاف متغیر با مقدار آزمون
احساس امنیت	۳۲۰	۳/۴۳۸	.۷۰۷	۱۱/۰۵۶	۳۱۹	.۰۰۰	.۰/۴۳۸

بحث و نتیجه‌گیری

عمومی پارک است و حضور مردم تقویت کننده احساس امنیت در فضای پارک می‌باشد، تقویت خواهد شد.

بررسی امکانات مختلف پارک‌ها نشان داد که بین امکانات فضای پارک و احساس امنیت زنان رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد. ضریب همبستگی پیرسون بین دو مؤلفه امکانات پارک‌ها و احساس امنیت زنان برابر $۰/۳$ و سطح معنی‌داری آزمون $۰/۰۰۱$ است. در پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای به دلیل پایین بودن سطح امکانات رفاهی و آسایشی میزان رضایت شهروندان کمتر از سایر پارک‌ها بود. لذا، لازم است که نسبت به تجهیز کالبدی مانند ایجاد مبلمان شهری، فضاهای تفریحی و خدماتی پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای اقدام نمود.

در مطالعات مربوط به امنیت شهری، عوامل اجتماعی و پیامدهای کمبود امنیت شهری و همچنین، ارتباط مؤلفه‌های اقتصادی و اجتماعی و نقش آن در امنیت شهری مورد تأکید می‌باشد. لیکن رابطه امنیت با مؤلفه‌های کالبدی از جمله کیفیت فیزیکی و کیفیت دید، بررسی نشده است.

همچنین، اکثر مطالعات قبلی بر میزان امنیت در فضاهای شهری به ویژه پارک‌ها (به عنوان مهم‌ترین فضاهای عمومی شهری) اشاره نکردند. در این تحقیق، میزان امنیت شهری در

با توجه به نتایج مطالعات میدانی و پرسشنامه‌ها، نصف زنان در بدو ورود به فضای پارک‌ها احساس ترس می‌کنند. این ترس و احساس نالمم بودن فضای پارک‌ها، باعث محرومیت استفاده زنان از فضاهای عمومی شهری شده است. این امر با رسالت فضای عمومی در ارتقاء تعاملات اجتماعی و افزایش سرمایه اجتماعی، تناقض دارد. بررسی ویژگی‌های کالبدی پارک‌های موردنیاز مطالعه نشان می‌دهد شاخص توصیفی کیفیت محیطی و فیزیکی در سطح متوسطی قرار دارد. طبق نتایج پرسشنامه، میانگین شاخص‌های توصیفی فیزیکی $۳/۴$ می‌باشد که نیاز است از طریق برنامه‌ریزی مناسب و طراحی محیطی بر طبق اصول روانشناسی محیطی کیفیت کالبدی پارک‌ها افزایش یابد. ویژگی‌های محیطی و فیزیکی فضا به عنوان ظرف استفاده کنندگان از فضای پارک می‌باشد. لذا با استی سطح کیفیت دید و روشنایی، امکانات و خدمات داخل پارک بهبود یابد تا میزان آسایش و راحتی زنان نیز بیشتر شود. همچنین، با این رویکرد بر تعداد استفاده کنندگان از فضای پارک به سبب مناسب بودن فضای فیزیکی پارک اضافه می‌شود. حضور شهروندان در فضای پارک باعث احساس امنیت بیشتر زنان می‌شود. از سوی دیگر، سرزنشگی که بازتاب شلوغی و ازدحام مردم در فضای

به آن دسترسی دارند تحقق می‌یابد. شناخت نیازها و طراحی فضاهایی که زنان به آن دسترسی دارند نیز گام بلندی در شناخت واقعیت اجتماعی زندگی آنان در شبکه اجتماعی زندگی امروز است. لذا، توجه به این امر (ایجاد فضاهای عمومی شهری مناسب جهت حضور زنان)، موجب ارتقاء کیفیت فضاهای شهری خواهد بود. مکان، جنبه عینی و ذهنی محیط است که دارای فرم، عملکرد و معنا می‌باشد. همچنین، مکان محصول، تعامل شهر و ذهن افراد است. بنابراین فضاهای شهری که از نظر امنیت سطح مطلوبی دارند، بیشترین تأثیر را در احساس مثبت به صورت فضای ذهنی و ماندگاری آن فضا در ذهن استفاده کننده از همان فضا می‌گذارند. در این میان، امنیت یکی از کیفیت‌های دهگانه کیفیت بخشی به پارک‌های شهری است.

تحقیق حاضر بر اساس تأثیر عوامل کالبدی و عملکردی در احساس امنیت زنان در سطح پارک‌های شهر تبریز صورت گرفته است. با توجه به نتایج تحقیق عوامل متعدد فیزیکی- کالبدی و فرهنگی و اجتماعی در احساس امنیت تأثیر دارند به طوری که میزان احساس امنیت در پارک‌هایی که فاصله کمتری با معبادر اصلی شهری دارند بیشتر از سایر پارک‌ها است. در پارک‌های شهری نیز به سبب تقسیم شدن فضای پارک و محصور نمودن آن توسط اختلاف سطح و ارتفاع، احساس امنیت در میان استفاده کنندگان از فضای عمومی این نوع از پارک‌ها بیشتر است.

مقایسه نتایج این تحقیق با سایر تحقیقات صورت گرفته در این زمینه از جمله نظریه نظارت جمعی بر خیابان جین جیکوبز و نظریه ایجاد فضای قابل دفاع، نشان می‌دهد که متغیرهای ابعاد و اندازه فضای عمومی به عنوان بعد طراحی کالبدی در افزایش احساس امنیت استفاده کنندگان از فضای پارک‌ها مؤثر می‌باشد. در اکثر مطالعات مربوط به احساس امنیت نیز به تأثیر نوع طراحی، نورپردازی و افزایش دیدپذیری فضاهای عمومی تأکید شده است اما در این مقاله بر روی مقیاس و اندازه پارک و تأثیر آن در میزان امنیت احساس شده از جانب زنان پرداخته شده است.

در این مقاله، میزان امنیت در سطح پارک‌های شهر تبریز در قالب انواع پارک‌های شهر مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که میزان احساس امنیت در کل پارک‌های شهر تبریز در سطح متوسط به بالایی قرار دارد. اما تفاوت معناداری از لحاظ امنیت احساس شده از جانب زنان در بین انواع پارک‌ها مشاهده می‌شود. میزان امنیت در پارک‌هایی که عملکرد فراتر از ناحیه‌ای دارند نیز به مرتب بالاتر از پارک‌هایی است که عملکرد آن‌ها محله‌ای و ناحیه‌ای می‌باشند. اکثر استفاده کنندگان از فضاهای پارک‌های شهری و

انواع پارک‌های شهر تبریز با توجه به انواع مقیاس‌های پارک مورد بررسی قرار گرفته شد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که میزان امنیت احساس شده توسط زنان، در انواع پارک‌های شهر تبریز متفاوت می‌باشد. پارک‌هایی که حضور پذیری مردم در آن‌ها کمتر است (مانند پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای) نسبت به پارک‌های بزرگ مقیاسی که در تمامی ساعات روز، حضور مردم در آن‌ها بیشتر می‌باشد، امنیت کمتری دارند. همچنین، هر چقدر عملکردهای داخل پارک‌ها بیشتر و متنوع‌تر باشد، باعث جذب بیشتر شهروندان شده و بر نظارت جمعی پارک‌ها اضافه می‌شود و میزان امنیت احساس شده توسط استفاده کنندگان از فضای نیز بیشتر می‌شود. در این میان پارک‌های حاشیه خیابان‌ها نیز به واسطه میزان دید پذیری بیشتر آن‌ها، از امنیت مناسبی به ویژه برای زنان دارا هستند.

مطالعات انجام گرفته در ارتباط با زنان و محیط نشان می‌دهد که فضاهای عمومی شهری در زندگی روزانه زنان نسبت به مردان، بسیار اثرگذارتر است، زیرا زنان ناچار هستند در طی روز نقش‌های متفاوت و در نتیجه مقاصد گوناگونی را دنبال کنند. نتایج حاصل از مشاهدات میدانی و پرسشنامه نیز حاکی از آن است که اندازه و مقیاس پارک‌ها تأثیر زیادی در احساس امنیت دارد. بیشترین میزان احساس امنیت در پارک‌های فراشهری (پارک پارک اتل گولی) و کمترین میزان احساس امنیت هم مربوط به پارک‌های محله‌ای (پارک محله‌ای رسالت) بود. پارک‌های شهری و پارک‌های حاشیه خیابان‌ها به دلیل رسیدگی مناسب و حضور مردم در اکثر ساعات روز و بهره‌مندی از طراحی مناسب و دسترسی مناسب از دید زنان از امنیت بیشتری نسبت به سایر پارک‌ها دارند.

حضور دائمی شهروندان در پارک‌های شهری (پارک‌های بزرگ) نقش ناظر را بازی می‌کنند (نظارت طبیعی بر فضای پارک) و این امر دیدپذیری و احساس امنیت را افزایش می‌دهد. همچنین، عملکرد چندگانه پارک‌های شهری و فراشهری مانند وجود شهریازی، رستوران، شهریازی، مجتمع‌های فرهنگی و نمایشگاهی باعث جذب بیشتر مردم و توعو و سرزنشگی فضای پارک‌های بزرگ شده است. اما پارک‌های کوچک محله‌ای (پارک رسالت) و پارک‌های ناحیه‌ای (پارک شقایق) با توجه به عدم رسیدگی کافی و تک عملکردی بودن و نداشتن امکانات و خدمات در داخل پارک از تقاضای کمتری برخوردار هستند و حضور شهروندان در برخی از ساعات روز (به ویژه در موقع ظهر) خیلی کمتر می‌شود و حضور کمتر مردم، سطح امنیت را در این نوع فضاهای عمومی را کاهش داده است. از آنجا که روابط اجتماعی روزمره زنان در فضاهایی که آنان

- ✓ افزایش عملکرد پارک‌های محله‌ای و ناحیه‌ای در قالب تعییه وسایل تفریحی و بازی برای کودکان و همچنین ایجاد مجتمع‌های فرهنگی (فرهنگ‌سرا) برای جذب و حضور پذیری بیشتر شهروندان در پارک؛
- ✓ افزایش تعاملات اجتماعی شهروندان در قالب ارتقای مبلمان پارک و پاسخ‌گویی معنایی مکان به واسطه تعامل شناختی و رفتاری.

خشونت شهری را در ذهن خود تجسم نمی‌کنند.

راهکارها

در راستای افزایش امنیت شهری در پارک‌ها به ویژه در پارک‌های شهری پیشنهادها به شرح زیر ارائه می‌شود:

- ✓ برنامه ریزی فیزیکی و کالبدی در قالب تأمین میزان روشناختی فضای پارک به ویژه در شب و ایجاد تابلوهای مسیریابی در داخل پارک برای افزایش خوانایی آن؛

منابع

۹. سرشماری عمومی نفوس و مسکن (۱۳۹۵)، مرکز آمار ایران.
۱۰. قرایی، فربیا، نفیسه رادجهانیانی، رشیدپور، نازیلا (۱۳۸۹)، بررسی و سنجش حس امنیت در مناطق مختلف شهری نمونه موردی: مناطق ۲ و ۱۱ تهران، فصلنامه آرمانشهر، ۴: ۱۷-۳۲.
۱۱. کارمونا، متیو، هیت، تیم، تیسلد، تنراک و استیون (۱۳۹۴)، فضای عمومی معاصر، ترجمه آرش ثقیل اصل و اکبر عبدالزاده طرف، انتشارات طحان، تهران.
۱۲. کارمونا، متیو، هیت، تیم، تیسلد، تنراک و استیون (۱۳۹۴)، مکان‌های عمومی فضاهای شهری، ترجمه فربیا قرائی، مهشید شکوهی، زهرا اهری، اسماعیل صالحی، انتشارات دانشگاه هنر، تهران.
۱۳. کاشانی جو، خشایار، (۱۳۸۸)، بازساخت رویکردهای نظری به فضاهای عمومی شهری، نشریه هویت شهر، ۶: ۹۵-۱۰۶.
۱۴. گابریل، آلفونس (۱۳۴۸)، تحقیقات جغرافیائی راجع به ایران، ترجمه فتحعلی خواجه نوری، انتشارات ابن سینا، تهران، چاپ اول.
۱۵. نیازی، محسن، فرشادفر، یاسمون، (۱۳۹۲)، بررسی رابطه بین میزان اعتماد اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی در بین زنان مناطق شمال (۱ و ۲) و مناطق جنوب (۱۹ و ۲۰) شهر تهران، مطالعات جامعه شناختی شهری، ۱: ۱۷۸-۱۴۷.
۱. احمدی، محمد و کلدی، علیرضا (۱۳۹۱)، بررسی احساس امنیت اجتماعی زنان در شهر سنتنچ و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن، فصلنامه علمی-پژوهشی زن و جامعه، ۳(۴): ۱۲۵-۱۰۲.
۲. برتاو، عیسی، (۱۳۹۱)، درآمدی بر ارتباط مکان و جرم، نشریه کارگاه، ۱۹(۵): ۹۴-۱۲۵.
۳. بیبر، آن. آر و کاترین هیگینز (۱۳۹۱)، برنامه ریزی محیطی برای توسعه زمین، ترجمه سید حسین بحیرینی و کیوان کریمی، چاپ چهارم، انتشارات دانشگاه تهران.
۴. پاکزاد، جهانشاه؛ حمیده بزرگ (۱۳۹۴)، اقبالی روانشناسی محیطی برای طراحان، انتشارات آرمانشهر، تهران.
۵. پورمحمدی، محمدرضا، میرستار صدرموسوی، علی آذر (۱۳۸۹)، بررسی و تحلیل پایداری و سرزنشگی مناطق تبریز با تدکید بر امنیت شهری با نگرش جامعه شناختی، فصلنامه مطالعات جامعه شناسی، ۲(۶): ۲۵-۷.
۶. تی مک اندره، فرانسیس (۱۳۹۴)، روان‌شناسی محیطی، ترجمه غلام رضا محمودی، انتشارات وانیا، تهران.
۷. جکوبز، جین (۱۳۹۳)، مرگ و زندگی شهرهای آمریکایی، ترجمه حمیدرضا پارسی و آرزو افلاطونی، انتشارات دانشگاه تهران.
۸. دیانت، سعیده (۱۳۹۱)، بررسی احساس امنیت زنان در فضاهای عمومی مطالعه ی موردی: زنان ساکن در محلات مجاور با پارک آزادی شهر شیرواز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مطالعات زنان، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیرواز.

17. Brownlow, A. (2005), *A geography of men's fear*, Department of Geography and Urban Studies, Temple University, Philadelphia, Geoforum 36.
18. Carmona, M. (2010), *Contemporary Public Space, Part Two: Classification*, Journal of Urban Design Volume 15, Issue 2 : 157-173.
19. Coupland, A. (1997), Reclaiming the City: Mixed use development, Spon Press, London.
20. Cozens, P. (2004), *Urban Sustainability and Crime Prevention through environmental Futures Program*, Duncan, BC, Canada.design (CPTED) in Western Australia. Conference paper presented at the 175th.
21. Dame, T, G, A. (2002), *Women and Community Safety*. Duncan BC: CWAU.
22. Graham, S. Marvin, S. (2001), *Splintering urbanism: Networked Infrastructures, technological mobilities and the urban condition*, Routledge, London.
23. Newman, o. (1996), *Creating Defensible Space*, U.S. Department of Housing and Urban Development Office of Policy Development and Research. Protection and Crime Prevention. By Taylor and Francis Group, LLC.
24. Shaftoe, H. (2008), *Convivial Urban Spaces: Creating Effective Public Places*, Publishers Routledge, New York, USA.
25. Siebel, W, Wehrheim, J.(2003), *security and the urban public sphere*, German journal of urban studies, Deutsche Zeitschrift für Kommunalwissenschaften, 42: 2.
26. Society Safer Futures Program, available at: <http://www.saferfutures.org>.
27. <http://www.unhabitat.org/urbanthemes>.